

WYDZIAŁ MATEMATYKI INFORMATYKI I EKONOMETRII

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Nowak M. (red.) Mathematical Research and Conference Center. Będlewo	Zakład Analizy Matematycznej	4,00	200
2.	Robak S. Contribution to the Improvement of the Software Development Process for Product Families	Zakład Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	17,15	120
Razem			21,15	320

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Hajduk E. Hipoteza w badaniach społecznych. Podręcznik dla studentów	Instytut Pedagogiki Społecznej	3,20	500
2.	Izdebski Z. Ryzykowna dekada. Seksualność Polaków w dobie zagrożeń HIV/AIDS	Instytut Pedagogiki Społecznej	7,20	500
3.	Kargul J., Olejarsz M. (red.) Dyskursy Młodych Andragogów 7	Instytut Pedagogiki Społecznej	16,00	150
4.	Kataryńczuk-Mania L., Karcz J. (red.) Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka	Instytut Pedagogiki i Psychologii	9,75	300
5.	Kataryńczuk-Mania L., Kowalkowska I. (red.) Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy	Instytut Pedagogiki i Psychologii	11,75	300
6.	Malinowski A. Rozwój szkieletu człowieka w okresie płodowym	Katedra Wychowania Fizycznego	7,40	200
7.	Narkiewicz-Niedbalec E. Socjalizacja poznawcza uczącej się młodzieży	Instytut Pedagogiki Społecznej	19,80	300 habilitacja
8.	Pędziwiatr H. Teoretyczne podstawy terapii w ujęciu psychosomatycznym	Instytut Pedagogiki i Psychologii	17,50	300
9.	Szymański Mirosław J., Nowosad I. Edukacja w Polsce w okresie zmian	Instytut Pedagogiki Społecznej	8,30	250
10.	Tataczuk J. Biospołeczne uwarunkowania rozwoju somatycznego i sprawność motoryczna wybranych grup młodzieży akademickiej	Katedra Wychowania Fizycznego	17,00	170
11.	Tataczuk J. Metodyka wychowania fizycznego	Katedra Wychowania Fizycznego	12,45	500
12.	Wołk Z. Poradnictwo zawodowe dla nauczycieli	Instytut Pedagogiki Społecznej	15,15	600
13.	Zielińska M. Ariergarda realnego socjalizmu. Społeczne biografie pokolenia stanu wojennego	Instytut Socjologii	17,25	300 habilitacja
Razem			162,75	4370

Razem w 2006 r.	825,59 w arkuszach wydawniczych	14 620 w nakładzie
------------------------	--	------------------------------

Nowości wydawnicze

M. Koziół,
Projektowanie cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych w klasie układów nieprzyczynowych, s. 114, oprawa broszurowa, 17x24 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

Tekst monografii *Projektowanie cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych w klasie układów nieprzyczynowych* autorstwa Mirosława Koziola powstał na bazie pracy doktorskiej Autora obronionej w czerwcu 2006 roku. Publikacja dotyczy korekcy zniekształceń wprowadzanych przez układy wejściowe systemów pomiarowych z wykorzystaniem cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych. Filtry tej klasy mogą być stosowane do korekcy fragmentów torów pomiarowych, których idealna odwrotność jest źle uwarunkowana, co ma miejsce wtedy, gdy bieguny

transmitancji dyskretnego modelu wspomnianego toru leżą blisko okręgu jednostkowego lub wręcz na nim. Cechą charakterystyczną wspomnianych filtrów jest dokładnie przeciwna charakterystyka fazowa w stosunku do charakterystyki fazowej przyjętego modelu układu zniekształcającego, co umożliwia pełną korekcję zniekształceń fazowych niezależnie od przyjętego stopnia aproksymacji transmitancji idealnej odwrotności układu korygowanego.

[Od Autora]

E. Kowal (red.),
Opieka zdrowotna nad pracującymi. Wielodyscyplinarność w zarządzaniu zdrowiem w miejscu pracy, s. 142, oprawa broszurowa, 15x21 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„W przedstawionych opracowaniach dotyczących głównie warunków funkcjonowania człowieka w zetknięciu z obiektami technicznymi pojawiają się akcenty wskazujące na konieczność rozwiązań systemowych obejmujących wiele dziedzin techniki, prowadzących w konsekwencji do promocji zdrowia. Rozwiązania te ułatwią lub wręcz umożliwią zarządzanie warunkami środowiska, w którym funkcjonuje człowiek [...]”

Przedstawione opracowania prezentowane przez środowiska: medyczne, techniczne, naukowe itp., wskazują głównie na potrzebę ograniczania uciążliwości pracy (w mniejszym stopniu zagrożeń) powodujących efekt zmęczenia psychofizycznego. Na szczególną uwagę zasługuje cykl opracowań dotyczących problemów w obsłudze komputerów. W dobie praktycznie wszechobecnego zastosowania komputerów, często integralnej części nowoczesnych rozwiązań technicznych (pojazdy samochodowe, obrabiarki sterowane numerycznie, nadzór i sterowanie pracą dużych obiektów przemysłowych itp.). Człowiek-pracownik jest zmuszony do współpracy z komputerem. Wydaje polecenia i odbiera sygnały. Większość z nich wymaga wymuszonej pozycji ciała – powodujących głównie dolegliwości natury fizycznej oraz komunikacji wzrokowej – powodującej głównie zmęczenie psychiczne. Wiele uwag i praktycznych wskazówek znajdziecie Państwo w prezentowanych opracowaniach”.

[Ze wstępu]

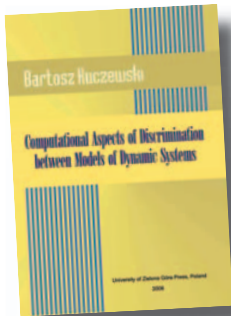

A. Rabenda (red.),
ZARZĄDZANIE ryzykiem zawodowym w miejscu pracy,
s. 140, oprawa broszurowa, 15x21 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„Książka, którą mamy okazję przedstawić, poświęcona jest problemowi ryzyka w zakładach pracy. Jest to ważny temat, który dzisiaj we wszelkich opracowaniach i analizach dotyczących kwestii oceny zagrożeń pracowników zajmuje poczesne miejsce. Wynika ono także z rangi problemu, który nadany został przez tak ważny akt prawny jakim jest Kodeks Pracy. Zagadnienie to zostało zaprezentowane w szerokim aspekcie i ukazane w całej złożoności na różnego rodzaju stanowiskach pracy. Niektóre prace dotyczą problemów, które początkowo można uznać za nie związane z głównym tematem. Po lekturze całości zyskuje się obraz i logiczne związki między poszczególnymi pracami a tematem głównym [...]. Autorzy wszystkich prac są pracownikami Zakładu Inżynierii Środowiska Pracy w Instytucie Edukacji Techniczno-Informatycznej na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

[Z przedmowy]

Bartosz Kuczewski
Computational aspects of discrimination between models of dynamic systems
Publikacja z serii
„Prace naukowe z Automatyki i Informatyki”
Oficyna Wydawnicza UZ 2006,
stron 156, Tom 10

Oficyna Wydawnicza UZ wydała kolejną książkę z serii *Lecture Notes in Control and Computer Science* pt. „Computational aspects of discrimination between models of dynamic systems (Aspekty obliczeniowe dyskryminacji pomiędzy modelami obiektów dynamicznych)”. Autorem tej publikacji jest pracownik Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych, Bartosz Kuczewski. Książka prezentuje wyniki zawarte w rozprawie doktorskiej autora, obronionej na WEIIT w lutym 2006 r.

Publikacja opisuje zastosowania technik optymalnego planowania eksperymentu w identyfikacji strukturalnej systemów, ze szczególnym uwzględnieniem systemów dynamicznych, także z dynamiką czasoprzestrzenną (układy o parametrach rozłożonych).

Z inżynierskiego punktu widzenia jasne jest, że dobór odpowiedniego modelu rozważanego procesu ma kluczowe znaczenie dla wiernego oddania charakterystyki obiektu, a w konsekwencji dla jakości np. zastosowanego schematu sterowania. Z drugiej strony, ciągle jeszcze częstą praktyką jest stosowanie wiedzy eksperta lub metody prób i błędów w celu pozyskania informacji o procesie (czyli, np. doboru schematu obserwacji stanu i odpowiedzi, doboru sygnałów sterujących czy testowych itp.) ignorując fakt istnienia w literaturze wielu rezultatów proponujących systematyczne podejścia do rozwiązania tego typu problemów. Co więcej, choć powszechnie wiadomo, że optymalne planowanie eksperymentu w zadaniu dyskryminacji pomiędzy modelami jest problemem stosunkowo trudnym (pojawiające się problemy nieliniowości czy też nieróżniczkowości kryterium powodują, że uzyskiwane rozwiązania są raczej skomplikowane) systematyczne próby w tej dziedzinie są ciągle podejmowane, a rozwój postępuje w kierunku rozpatrywania bardziej ogólnych modeli, lepiej opisujących rzeczywiste sytuacje i procesy. Powinno to zatem skutkować wzrostem liczby zastosowań aplikacyjnych. Tak jednak nie jest. Wydaje się, że przyczyny tego stanu są dwójakie. Po pierwsze, przy użyciu istniejących podejść tylko stosunkowo proste problemy inżynierskie mogą być rozpatrywane bez uciekania się do wysoce skomplikowanych metod przetwarzania i optymalizacji numerycznej. Po drugie, duża komplikacja i zawadność większości istniejących algorytmów planowania zniechęca inżynierów do stosowania ich w praktyce.

Biorąc po uwagę powyższe spostrzeżenia, głównym celem badań było opracowanie wydajnych, prostych w implementacji i użyciu metod rozwiązujących praktyczne problemy optymalnego doboru harmonogramu wykonywania pomiarów w zadaniu dyskryminacji pomiędzy modelami dla szerokiej klasy układów dynamicznych opisywanych równaniami różniczkowymi zwyczajnymi lub cząstkowymi. W celu zrealizowania tak postawionych założeń dokonano wyczerpującej analizy teoretycznej własności zaadoptowanego kryterium T-optymalności na bazie której skonstruowano kilka nowych algorytmów służących do numerycznego wyznaczania planów T-optymalnych w różnych sytuacjach spotykanych w praktyce.

Ponadto, zaprezentowano ciekawe podejście pozwalające na wyznaczenie tzw. planów DT-optymalnych, posiadających cenną własność łącznej maksymalizacji wiarygodności dyskryminacji pomiędzy konkurencyjnymi modelami rozpatrywanego procesu (rozumianej jako maksymalizacja mocy testu użytego w celu podjęcia decyzji o adekwatności modelu) oraz maksymalizacji jakości ocen parametrów modelu (rozumianej jako minimalizacja wariancji uzyskanych estymatorów). Z uwagi na poważny nakład obliczeniowy związany

z koniecznością użycia metod optymalizacji globalnej do poszukiwania rozwiązań, obiecujące wydaje się zaprezentowane w pracy podejście związane ze zrównolegleniem obliczeń wykonywanych w środowisku klastra obliczeniowego.

Wyniki zawarte w pracy mają charakter ogólny i mogą być użyte bezpośrednio dla wielu klas deterministycznych, ciągłych układów dynamicznych, niezależnie od postaci opisujących je równań różniczkowych. Jedynym ograniczającym wymaganiem jest istnienie odpowiednio regularnych rozwiązań równań stanu, co pozwala na bezpośrednie zastosowanie także w przypadku wielu silnie nieliniowych systemów. Co więcej, podejście opisane w pracy może być bezpośrednio w prosty sposób uogólnione na przypadek trójwymiarowej dziedziny przestrzennej – ograniczeniem wydaje się być tutaj jedynie dostępność odpowiedniej mocy obliczeniowej.

Skuteczność zaproponowanych rozwiązań zademonstrowano na przykładzie szeregu ważnych, praktycznych problemów dyskryminacyjnych, pojawiających się np. przy opisie i modelowaniu kinetyki reakcji chemicznych czy też doborze modeli rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w atmosferze.

Andrzej Obuchowicz

L. Kataryńczuk-Mania (red.),
TERAPIA dźwiękiem,
s. 208, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„Książka pt. *Terapia dźwiękiem* wzbogaca wiedzę z zakresu różnych aspektów wykorzystania dźwięku w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, zarówno osobami zdrowymi, jak i chorymi. Autorzy artykułów, reprezentujących ważne ośrodki naukowo-dydaktyczne w Polsce i za granicą, skupiają się na wieloaspektowości znaczenia terapii dźwiękowej. Publikacja na pewno poszerzy i wzbogaci obszar pedagogiki, psychologii, muzykoterapii, gdyż w Polsce brakuje literatury na temat terapeutycznego oddziaływania dźwiękami. Pionierska jest problematyka metody masażu dźwiękiem według Petera Hessa dyskutowana w większości artykułów.

Zyczeniem redakcji i – zapewne – samych autorów jest, aby lektura niniejszej publikacji przyczyniła się do dyskusji nad „mocą dźwięku” w życiu codziennym i w terapii. Jest to z pewnością wskazanie tych obszarów, które wymagają weryfikacji badawczej i praktycznej. Książka przedstawia koncepcje i opisuje doświadczenia samych autorów – profesjonalnych terapeutów, którzy za jedno z zadań obrali sobie poszukiwanie nowych, doskonalszych metod i form pracy. *Terapia dźwiękiem* wzbogacić więc może warsztat pracy terapeutów, nauczycieli, rodziców, studentów, profesjonalistów czy osób poszukujących terapii we własnym zakresie.

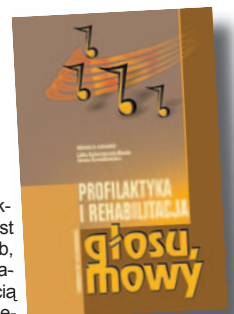
Potrzeba poszukiwania i stosowania skutecznych metod pracy w terapii człowieka jest wręcz niezbędna. Dotyczy to szczególnie placówek oświatowych, sanatoryjnych, leczniczych czy resocjalizacyjnych. Nauczyciel/terapeuta musi być przygotowany do swej roli teoretycznie i praktycznie, jego zadaniem jest rozwiązywanie czasami bardzo trudnych problemów swoich podopiecznych. Tym cenniejsze powinny być propozycje zawarte w niniejszej pracy, prezentowane teksty bowiem nie tylko sygnalizują wybrane aspekty pracy z dźwiękiem, ale przede wszystkim unaoznaczają znaczenie dźwięku, stanowią też często wiedzę wyjściową do opracowania własnych koncepcji pracy bądź wskazują kierunki do nowatorskich, twórczych poszukiwań i terapeutyczno-dydaktycznych rozwiązań”.

[Ze wstępu]

L. Kataryńczuk-Mania, I. Kowalkowska (red.),
PROFILAKTYKA i rehabilitacja głosu mowy,
s. 234,
oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„*Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy* pod redakcją Lidii Kataryńczuk-Manii i Iwony Kowalkowskiej jest monografią zbiorową skierowaną do wszystkich osób, które zajmują się prawidłowym funkcjonowaniem aparatu głosowego, uwarunkowaniami a także efektywnością oddziaływań terapeutycznych. Proponowane zagadnienia ujęto w dwóch częściach: *Głos, mowa w edukacji i terapii* oraz *Wybrane zagadnienia z pedagogiki wokalne i emisji głosu*. Do całości wprowadza artykuł Iwony Kowalkowskiej pt. *Głos to człowiek*. Wśród 26 artykułów o różnym i ważnym spojrzeniu na właściwości głosu oraz mowy znajdzie Czytelnik różne opinie, opisy doświadczeń, a także propozycje teoretyczno-praktyczne przydatne w pracy zawodowej i dydaktycznej.

Redaktorzy mają nadzieję, że wieloaspektowość problematyki wniesie istotny wkład do toczącej się dyskusji na temat głosu i mowy. Mimo bowiem ważności zagadnienia, nadal wiele osób nie przywiązuje do niego właściwego znaczenia, bagatelizując często potrzebę dbania o popraw-

ną kondycję naturalnego „narzędzia” człowieka, jakim jest głos. Książkę kierujemy do różnych kręgów odbiorców, do nauczycieli, naukowców, artystów, logopedów, psychologów, terapeutów, władz oświatowych, rodziców, studentów i innych zainteresowanych.

Serdecznie dziękujemy wszystkim Autorom reprezentującym najważniejsze ośrodki naukowo-artystyczno-pedagogiczne z całej Polski za trud podjęcia dyskusji merytorycznej. Liczymy również na dalszą, owocną współpracę.

Serdeczne podziękowanie składamy recenzentowi niniejszej pracy, prof. dr hab. Barbarze Nowak z Uniwersytetu Adama Mickiewicza i Akademii Muzycznej w Poznaniu za cenne, merytoryczne uwagi i okazaną życzliwość”.

[Ze wstępu]

B. Halczak (red.),
MNIEJSZOŚCI narodowe w Europie Środkowo-Wschodniej po upadku komunizmu,
s. 336, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„W latach 1989-1991, w państwach Europy Środkowo-Wschodniej, upadł system komunistyczny. Narody tej części kontynentu uzyskały możliwość swobodnego życia w systemie demokratycznym. Dotyczyło to zarówno narodów przeważających w państwie jak i mniejszości narodowych.

Zarazem jednak ujawniły się konflikty, tłumione wcześniej przez autorytarną władzę.

Funkcjonowanie systemów totalitarnych, do 1989 r. faktycznie uniemożliwiało prowadzenie obiektywnych badań nad kwestiami narodowościowymi. Wynikało to nie tylko z obowiązującej ideologii marksistowsko-leninowskiej, w której internacjonalizm, a nie narody, odgrywały pierwszoplanową rolę, ale także z potrzeby ukrycia prawdziwego oblicza, prowadzonej przez rządy komunistyczne polityki narodowościowej, sprowadzającej się często do brutalnego wynaradawiania mniejszości narodowych. Tym sposobem powstała luka badawcza, którą starają się obecnie wypełnić historycy, politolodzy, socjologowie, etnografowie, kulturoznawcy i przedstawiciele innych dyscyplin wiedzy. Cezurą kończącą badania stał się jednak upadek komunizmu. Badacze podejmujący problematykę narodowościową zatrzymują się na ogół na 1989 r., tymczasem mniejszości narodowe istnieją nadal.

Jakie czynniki wpływają na sytuację mniejszości narodowych po upadku komunizmu, w jakim stopniu sytuacja tej ludności uległa poprawie, a jakie zjawiska uznać trzeba za niepokojące? Zagadnienia te podjęli autorzy artykułów zawartych w niniejszej pracy. Ukazują one procesy zachodzące współcześnie w życiu mniejszości narodowych w Polsce, Słowacji, na Ukrainie i we wschodnich Niemczech oraz ich nową jakość funkcjonowania w poszczególnych państwach”.

[Ze wstępu]

CZ. Osekowski,
ZIEMIE ODZYSKANE w latach 1945-2005,
s. 172, oprawa broszurowa, 13x20 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„W okresie międzywojennym dla niemieckich ziem przejętych w 1945 roku przez Polskę powszechnie używano określenia „Ziemia Macierzysta” lub „Ziemia Piastowska”. Podczas II wojny polska myśl polityczna nazywała je „Ziemiemi Postulowanymi”, a w końcowym okresie „Ziemiemi Powracającymi”. Po wojnie do użycia wszedł termin „Ziemia Odzyskana”. Określenie niosło

sens historyczny, którego fundamentem była teza, że oto powróciły do Polski, po latach niewoli ziemie piastowskie. Uznawano to za akt dziejowej sprawiedliwości i nadawano mu charakter symbolu i znaczenie polityczne. Termin znajdował się w powszechnym użyciu do końca lat sześćdziesiątych XX stulecia. Równocześnie od lat pięćdziesiątych tegoż stulecia coraz powszechniej używano określenia „Ziemia Zachodnie”, „Ziemia Zachodnie i Północne Polski” oraz „ziemia nadodrzańskie i nadbałtyckie”. Po 1989 roku w odniesieniu do Ziemi Odzyskanych często pojawiało się – i tak jest nadal – sformułowanie „tzw. Ziemia Odzyskana”. W odniesieniu do części Ziemi Odzyskanych, tj. do obszaru granicznego z Niemcami funkcjonuje też termin „pogranicze polsko-niemieckie” rozumiane jako byłe województwa jeleniogórskie, zielonogórskie, gorzowskie i szczecińskie.

Ziemia Odzyskana po II wojnie światowej różniły się pod wieloma względami od pozostałej części kraju. Utrudniało to włączenie obszaru w jednolity dla całego kraju system zarządzania. W początkowym okresie przyjęto zasadę odrębności administracyjnej regionu, tworząc wyłącznie dla niego instytucje państwowe. Takie podejście ułatwiałoby zapanowanie nad problematyką Ziemi Odzyskanych, z

drugiej jednak strony utrzymywało stan odrębności. Względy polityczne zdecydowały, że w 1948 roku w przyspieszony, a przez to chaotyczny sposób zmierzano do likwidacji instytucji mogących wskazywać na występującą jeszcze różnicę między tym regionem a pozostałą częścią państwa. Do tego czasu nie wykorzystano, a nawet w poważnym stopniu zmarnotrawiono, potencjał terytorialny i gospodarczy przejętych po wojnie ponemieckich ziem.

Na Ziemiach Odzyskanych dokonana się niespotykana w dziejach tej części Europy wymiana ludności. Od 1945 roku tworzyło się na tym obszarze zupełnie nowe społeczeństwo. Największy wpływ na przemiany społeczne na Ziemiach Odzyskanych miało państwo polskie, było ono bowiem twórcą i wykonawcą określonego programu społecznego, politycznego i gospodarczego. Państwo zdominowane przez jedną siłę polityczną – PPR i następnie PZPR – miało monopol na politykę wewnętrzną. W świetle przeprowadzonych badań państwo jawi się jako instytucja niesprzyjająca kształtowaniu się więzi społecznych w tej części Polski, zresztą podobnie było również w pozostałych regionach kraju. Kolejne działania państwa w dziedzinie gospodarczej i politycznej utrudniały porozumiewanie i zbliżanie się ludzi. Ingerencja państwa w poszczególne obszary życia, także i prywatnego obywateli, naruszała więzi ukształtowane wcześniej, na podstawie regionalnego pochodzenia i podobnej kultury. Polityka państwa powodowała, że ludzie w większości nie utożsamiali się z jego wartościami i celami. Jednak ze względów bezpieczeństwa, głównie w trosce o los swoich rodzin, ludzie podporządkowali się, zwłaszcza w latach 1948-1955, władzy. Pierwsze manifestacje odrzucenie powojennego sposobu funkcjonowania państwa przez społeczeństwo nastąpiło w 1956 roku. Ludzie łączyli się, aby pokazać swoją dezaprobatę dla dokonanej przez państwo w sferze politycznej i gospodarczej.

Nie jest możliwe badanie wydarzeń, do których doszło na Ziemiach Odzyskanych od zakończenia II wojny światowej do pierwszych lat XXI wieku, jako jednorodnego okresu. Należy je także rozpatrywać na tle rozwoju i w powiązaniu z sytuacją w Polsce i na arenie międzynarodowej. Dlatego też można mówić w odniesieniu do chronologii powojennych dziejów Ziemi Odzyskanych o odmiennych cezurach dla lat 1945-1956, 1956-1970, 1970-1980, 1980-1981, 1982-1989 oraz po 1989 roku. Taki podział wynika z rozwoju sytuacji politycznej w Polsce. Większość wydarzeń na Ziemiach Odzyskanych w obszarze społecznym, politycznym i gospodarczym między 1945 a 2005 rokiem przebiegało podobnie jak w całym kraju. Były jednak i te, które były typowe lub też charakterystyczne wyłącznie dla ponemieckich ziem przejętych przez Polskę po zakończeniu II wojny światowej. O specyfice Ziemi Odzyskanych można mówić zwłaszcza do 1956 roku i w nieco mniejszym zakresie do roku 1972. Jednak pewne odrębności tego obszaru zachowały się aż do 1989 roku, a nawet występują do dnia dzisiejszego. Chodzi m.in. o stosunki narodowościowe, przygraniczne położenie, największe w kraju bezrobocie spowodowane powojenną strukturą rolnictwa, nieco odmienne w porównaniu z mieszkańcami innych województw kraju preferencje polityczne czy też większą otwartość na kontakty z państwami Unii Europejskiej, w tym zwłaszcza z RFN.

Prezentowany tekst jest jedynie częścią badań Autora nad dziejami Ziemi Odzyskanych po II wojnie światowej. Stanowi w zasadzie rozwinięcie pewnych tez sformułowanych w pracy z połowy lat dziewięćdziesiątych minionego stulecia (*Spółczesność i dezintegracja, Zielen Góra 1994*) oraz w kilku późniejszych artykułach zamieszczonych w różnych wydawnictwach. Ma dosyć luźną formę, a poszczególne części nie do końca stanowią spójną całość.

Osoby zajmujące się dotychczas badaniem dziejów Ziemi Odzyskanych po II wojnie światowej skupiały się w zasadzie na latach 1945-1956 oraz na zagadnieniach społecznych i narodowościowych. Uważam, że trzeba wychodzić poza ten okres i badać zwłaszcza ostatnie lata, które są stosunkowo najmniej opisane i to zarówno gdy chodzi o całość Ziemi Odzyskanych, jak też poszczególne województwa. Poglębionych badań wymaga także gospodarka tego obszaru”.

[Wstęp]

J. Tatarczuk,
BIOspołeczne uwarunkowania rozwoju somatycznego i sprawność motoryczna wybranych grup młodzieży akademickiej,
oprawa twarda, 17x24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

W niniejszej monografii autor podjął się badań w grupie młodych kobiet i mężczyzn, studiujących w tej samej uczelni pedagogicznej.

Ogólnym celem pracy jest analiza biospołecznych uwarunkowań rozwoju fizycznego, określenie wzajemnych relacji zachodzących między podstawowymi cechami morfologicznymi, wybranymi zdolnościami motorycznymi badanej młodzieży akademickiej oraz dokonanie oceny poziomu kształtowania się wybranych cech sprawności fizycznej w poszczególnych fazach cyklu menstruacyjnego młodych kobiet w okresie dorostania.

J. Gil,
PRZYKŁADY zastosowań
sieci neuronowych w geodezji,
s. 148, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

„W niniejszej monografii zostały przedstawione wybrane przykłady zastosowań sztucznych sieci neuronowych w dziedzinie geodezji inżynierskiej. Ze względu na interdyscyplinarny charakter tematyki, praca jest pomyślana dla geodetów fachowców, którzy wykazują zainteresowanie wyrafinowaną techniką modelowania, zdolną do odzorowywania nadzwyczaj złożonych funkcji za pomocą klasycznych komputerów. Autor nie rozszcąc sobie pretensji do wyczerpującego przedstawienia rozpatrywanych zagadnień podjął próbę ilustracji wybranych metod przetwarzania informacji zawartych w wynikach obserwacji geodezyjnych za pomocą przykładów mających realne znaczenie praktyczne [...]”

Wszystkie procedury umieszczone w pracy zostały przez Autora przetestowane, także na przykładach innych od tych, które zostały podane w przykładach zastosowań”.

[Z przedmowy]

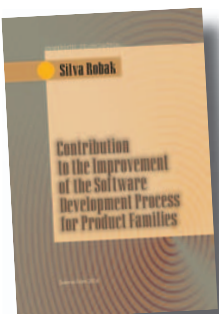

Z. Wołk,
PORADNICTWO zawodowe dla nauczycieli,
s. 264, oprawa broszurowa, 13x20 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

Podręcznik ten ma na celu pomoc doradcom szkolnym w ich pracy zawodowej. Założeniem moim jest przedstawienie wybranych zagadnień z zakresu pracy, szczególnie zawodowej, jej przemian i obecnej sytuacji na rynku. Zawarte w niej rozwiązania praktyczne mogą pomóc w realizacji własnych zadań przy rozwiązywaniu problemów związanych z niesieniem porady zawodowej. Warto przy tym jednak pamiętać, że każdy problem, z którym zwraca się klient, jest indywidualny i niepowtarzalny, doradca zatem nie może stosować gotowych algorytmów postępowania. Jest to jeden z tych zawodów, w których doświadczenie własne odgrywa niebagatelną rolę, natomiast rutyna zagraża nieodwracalnymi konsekwencjami.

Adresatem książki są przede wszystkim nauczyciele, którzy podejmują trud wspierania swoich uczniów w kształtowaniu drogi zawodowej, jednakże mam nadzieję, że może ona być również wykorzystywana przez innych nauczycieli, zwłaszcza wychowawców klas, a także studentów kierunków pedagogicznych, szczególnie specjalności nauczycielskich, pedagogiki pracy i poradnictwa zawodowego. Adresuję ją również do młodzieży uczącej się i do rodziców, zawarte bowiem w niej treści w dużym stopniu mogą okazać się im pomocne.

[Ze wstępu]

S. Robak,
Contribution to the Improvement of the
Software Development Process for Product
Families,
s. 278,
oprawa broszurowa,
17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

The goal of this work is to contribute to the improvement of the generic development process in product lines engineering, i.e. for software product families. The work integrates the best (in the opinion of the author) parts of the given state-of-the-art, and contributes some new aspects to the process. Some aspects of this presentation include topics like variability modeling, handling variability and feature modeling, especially extending feature models with feature weights and fuzzy description for variable features. For modeling requirements the use of a specialized feature model for modeling features in UML is exemplified in the e-Commerce domain. Another contribution is the proposal of modeling flexibility with feature models as shown in an example of Web services and the introduction of a version-based approach for feature models. All suggested new capabilities and methods are integrated to provide an improved framework for the development of product families. For the fulfillment of the generic system architecture the generative techniques like frame technology are recommended. This supports reuse in the evolution and maintenance phases of system family members.

[Ze wstępu]

J. Jakubowski,
R. Stryjski (red.)
INŻYNIERIA produkcji. Wybrane zagadnienia,
s. 120, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2005

J. Jakubowski, B. Franczyk (red.)
PRODUCTION Engineering. Computer Science Driven
Production Engineering,
s. 130, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

J. Mutwil, J. Jakubowski (red.),
INŻYNIERIA produkcji. Technologia, informacja, innowacja,
s. 130, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

W Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją na Wydziale Mechanicznym uruchomione zostało wydawnictwo związane z kierunkiem badań w zakresie zarządzania i inżynierii produkcji. Dotychczas ukazały się trzy zeszyty naukowe: *Inżynieria produkcji. Wybrane zagadnienia*, redakcja: Julian Jakubowski, Roman Stryjski (2005). *Production Engineering. Computer Science Driven Production Engineering*, redakcja: Julian Jakubowski, Bogdan Franczyk (2006). *Inżynieria Produkcji. Technologia, informacja, innowacja*, redakcja: Jerzy Mutwil, Julian Jakubowski (2006).

Pierwszy wydany został z okazji 5-lecia powołania na Uniwersytecie Zielonogórskim kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji. Był to okres kształtowania się zespołów badawczych oraz problematyki naukowo-badawczej w Instytucie oraz intensywnej pracy dydaktycznej w zakresie wypracowania profilu absolwenta. Szczególnie trudnym zadaniem okazało się interdyscyplinarne połączenie dwóch obszarów wiedzy inżynierii produkcji z inżynierią zarządzania. Z założenia, absolwent kierunku powinien posiadać wiedzę z zakresu podstaw techniki, wytwarzania, technologii budowy maszyn, materiałoznawstwa itd., połączoną z wiedzą menedżerską, ekonomiczną i społeczną.

Praca ta przedstawia niektóre kierunki badań realizowanych w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Drugi zeszyt (wydany w języku angielskim) przygotowany został przy współpracy z Uniwersytem w Lisku. Zawiera publikacje dotyczące szeroko rozumianego zastosowania technologii informatycznych w inżynierii produkcji.

Trzecie wydanie Inżynierii Produkcji – podobnie, jak poprzednie – jest zbiorem artykułów ilustrujących problematykę badań prowadzonych przez pracowników Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Uniwersytetu Zielonogórskiego. W wydaniu trzecim utrzymano też tradycję prezentowania wybranych prac członków zespołów z innych uczelni współpracujących z ośrodkiem zielonogórskim (z Politechniki Koszalińskiej, Politechniki Opolskiej, Politechniki Warszawskiej i Politechniki Świętokrzyskiej).

Inżynieria Produkcji to stosunkowo młoda dyscyplina, ale dynamika jej rozwoju świadczy o szerokim zapotrzebowaniu na specjalistów z tej właśnie dziedziny. Inżynieria Produkcji swoim zakresem obejmuje szereg elementów z innych dyscyplin naukowych, a wszystkie one są istotne z punktu widzenia prawidłowej realizacji procesów produkcyjnych. Dlatego też w monografii prezentowane są zagadnienia z zakresu technologii i badań rozwojowych, planowania procesów, systemów wspomagania decyzji, outsourcingu i jakości.

Opracowanie przeznaczone jest dla wszystkich zainteresowanych problematyką inżynierii produkcji, a szczególnie dla studentów kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji, gdyż to właśnie oni powinni znać zarówno procesy technologiczne, jak i technologie informatyczne oraz dysponować wiedzą niezbędną do kierowania pracą specjalistów z różnych dziedzin. W czternastu prezentowanych artykułach dwudziestu dwóch autorów przedstawiło różne dziedziny inżynierii produkcji. Od szeroko pojętej technologii poprzez planowanie i sterowanie produkcją, wykorzystanie narzędzi logiki rozmytej i programowanie w logice z ograniczeniami CP/CLP, po szacowanie kosztów w procesie negocjacji warunków realizacji zleceń produkcyjnych oraz zasady doboru systemów ERP dla MSP.

[Od Autora]